

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

Maanedens Vers

*Er Du træt af Klodens Hverdagskiu,
er din Verden graa og bleg,
saa gaa ud og søg det glemte Liv
paa den endeløse Vej.
Gaa dig hjem til Livets Voksefred,
til de nære Ting, det næres ved,
til de enkle Ting, som kalder dig
ved den aabne vide Vej.*

*Det er Græssets gode Regnvejrssang,
det er Groftens vilde Flor.
Det er Vindens Vandring, Solens Gang
over Bakkers tunge Jord.
Det er Dognets Rytme, Aarets Ring.
Det er nogne, nære, enkle Ting.
Det er det, at Livet gavnligt gror
af den sorte, simple Jord.*

*Der vil endnu bryde Løv og Svøb,
blive Fuglestruber stemt
til den gamle Sang om Solens Løb —
naar en Verdenskrig er glemt.
Dette her er ikke Ragnarok.
Der er uforfærdet Livskraft nok,
som vil loves frit og ligefremt,
naar vor Frygt, og vi, er glemt.*

*Du skal vaagne af din Feberdrøm
og den orkesløse Leg.
Du skal følge Livets Hovedstrøm
dine korte Aar paa Vej.
For kun det gør Livet Livet værd:
at Du selv er Led i Livets Færd,
og at Verdensrummet hvælver sig
om din endeløse Vej!*

Piet Hein.

Hds. kgl. Højhed Kronprinsessens

TALE

i K. B.- Hallen 28. og 29. Marts 1947

Pigespejdere!

Vi er samlede her i Dag til Fest, og det er dejligt at se saa mange baade Blaa og Grønne ind imellem hinanden. For saadan skulde det gerne være; at man er Spejder først og fremmest, og det er ligegyldigt, om man saa er i blaa eller i grøn Uniform. Det er ikke det Ydre, det kommer an paa, men hvordan din egen Indstilling er til Spejdernes Motto ud over hele Verden — „Vær beredt“. Du har af egen fri Vilje valgt det Motto, og ligesaa af fri Vilje aflagt dit Spejderløfte, hvori du lover at holde Spejderloven. Den kender I jo allesammen og husker, at der blandt andet staar: „Vær ridderlig og hjælpsom mod enhver“.

Det er noget, vi alle trænger til at lære. Ridderlig betyder høflig og kammeratlig, naturlig og aaben. Naar man hilser paa hinanden, skal man se paa hinanden. Og husk, at det lille Ord *Tak* kan man aldrig sige for ofte. Der er ogsaa et andet lille Ord, som mange af os har saa svært ved at faa sagt, det er *undskyld*.

At være hjælpsom det betyder, at man skal prøve paa, at gøre noget for at glæde andre Mennesker. Hjælp din Mor hjemme, naar hun beder dig om det, og gør det straks, saa hun ikke behøver at sige det to Gange. Saa er jeg sikker paa, at din Mor bliver glad. Hvis du ser, at din Kammerat er lidt ked at det, saa find paa et eller andet, som rigtig kan glæde hende.

Vær i godt Humør lige fra Morgenstunden — det er ikke altid saa nemt, men jeg tror nu, at man kan næsten alt, bare man vil.

At være beredt er ikke at være forberedt paa alt eller at kunne forudse alt, det er ganske umuligt, og det formaar ingen af os. Men vi kan prøve paa at dygtiggøre os saa meget som muligt, saa vi er færdige til at gøre det, som Øjeblikket kræver af os.

Lad os prøve paa at holde sammen, ikke lade alle de smaa Ting i Livet spille for stor Rolle; men holde sammen om det største og det smukkeste vi ejer — DANMARK!

H.H. Højhed Kronprinsesse Ingrid
Protektrice for Det Danske Pigespejderkorps og KFUK-Spejderne
Formand for Pigespejdernes Fællesraad

Kære Spejdere!

De bedste Historier er dem, man læser Gang paa Gang, og som man hver Gang faar noget nyt ud af.

Eventyret om Sct. Georg er et af dem. Først nyder man det rent eventyrlige i Beretningen om den unge, dejlige Prinsesse, der vandrer alene ud for at ofre sig til Dragen, som man tænker sig meget lang, irgrøn og skællet og spruttende Ild og Edder ud af sin vældige onde Flab. Saa er der Sct. Georg, som man ser ham for sig ridende ud paa sit Korstog for at bekæmpe det onde i Verden. I hvilken Form, det onde skal møde ham, ved han ikke, han ved kun, at det er der, og han er rede til at slaa til, naar han møder det. I Sagnet møder han Dragen og giver sig i Kamp med den. Det er en haard Kamp, men han er trænet og vaagen, som en Korsridder maatte være det, og rammer det afgørende Stød lige i Dragens lille stenhaarde, onde Hjerter.

Man kan dvæle ved Prinsessen, der frivilligt og med det rene Hjertes Mod vil ofre sig for sit lille Land, eller man kan hæfte sig ved Ridderen, der er rede og slaar til i det afgørende Øjeblik.

Men det, der har gjort Sct. Georg forbilledlig for de mange, mange Spejdere Verden over, er først og fremmest dette, at han ikke standser op efter Dysten og venter paa sin Løn, men at han straks gaar videre. Dragen er kun en Episode paa hans Vej, han har Kræfter og Vilje, han har

viet sit Liv til Kampen mod al Livsens Ufærd. Den har meget at udrette, som fører Korset i sit Vaaben.

Jeg korte i Gaar i Toget med en lille Flok Ulveunger, der skulde ud i den vinterhvide Skov. Ved Siden af Foren sad en lille glad Ulvemand med en vældig Madpakke i Bæltet og hoppende urolig i Sædet efter at naa ud til Eventyret. Hvert Øjeblik maatte han op og kigge ud af Vinduet for at se, om de ikke snart var ved Vejs Ende. „Uh!“ raabte han pludselig begejstret, „hvor har vi dejligt meget, vi skal naa!“

Og det er mit Ønske for jer paa Sct. Georgsdagen 1947, at I som denne lille Ulveunge maa synes, at Aaret, der ligger for jer, er fuldt af „dejligt meget, som I skal naa“, og ikke bare er en uendelig Ørkenvandring af smaa og store Pligter. Tilværelsen bestaar af mange Slags Arbejder, de smaa og de trælse imellem hinanden, af større Begivenheder og nu og da en vældig Kraftanstrengelse. Men den Ungdom, der skal bygge en ny og bedre Efterkrigstid op, ved, at den maa ikke standse op efter den enkelte Dyst, den skal hele Tiden videre. Og Danmarks Fremtid afhænger af, om I har Kræfter til at blive ved, og om I har den Sindets iboende Glæde, der kan sige: *Vi har dejligt meget, som vi skal naa!*

Wikkelvejrs

Sct. Georgs good-turn

Wikkelvejr hørte ikke til Akelapatruljens mest larvende eller fremtrædende Elementer. Jeg kan endnu se for mig, hvordan hun kom ind ad Døren til Patuljehulen, altid lidt skævt missende mod Lyset og med et lille glad gurglende Goddag, der for mig altid lød saadan: „Her kommer jeg, og hvor er jeg spændt paa, hvad I andre har fundet paa og oplevet!“

Det var som om Wikkelvejr aldrig selv oplevede noget, hun skulde altid opleve gennem os andre. Hun gik i den samme Skole og ad de samme Skovstier, hun skraalede de samme Sange, som vi andre gjorde, og hun laa med os i den tidlige Forsommer paa den solbeskinne Skraaning bag Skoven, men ikke for Alverdens Herligheder vilde Wikkelvejr selv have kunnet se, at det, der sejlede over hendes Hoved var andet end en Sky, hun deltog ikke i de fantastiske Eventyr, som vi andre byggede op af Skyernes skiftende Faconer, hun saa ikke Rødhuder smutte mellem Træerne eller de første Mennesker efter Syndfloden saadan en himlene regnstyrtende Efteraarsdag, naar alle andre Mennesker end det frie Folk holdt sig inden Døre i Søndagslunheden. Men sammen med os andre og gennem os andre oplevede hun mangt og meget,

og hun var paa sin stille, lidt tunge Maade en altid glad og lyttende Spejder.

Hvordan hun havde faaet Lov at være Spejder, var egentlig lidt af en Gaade. Hendes Far, der var Bogholder i Banken, var saa sirlig og saa net og saa korrekt, at han udtalte alle stumme Bogstaver og begyndte enhver Sætning med: „oh, om Forladelse, men om jeg maa sige min Mening —“ undtagen hjemme, hvor der slet ikke var andre Meninger end Fader Wikkelvejrs. Den laa over det hele. Alle kendte den, man rettede sig efter den, hans Kone og Datter gik lidt duknakkede, tavse ind under hans uforgribelige Menings Lov. Den eneste Grund, jeg kunde tænke mig til, at hun havde faaet Lov til noget saa meningsløst som at være Spejder, var den, at hans foresattes Datter ogsaa var det. Og lidt Snobberi hørte ogsaa til Fader Wikkelvejrs Meninger. Men det skal jeg nu lade være usagt.

Denne lille Historie handler om, hvordan der engang skete Wikkelvejr noget mærkbart. Den psykologiske Baggrund skal jeg ikke helt kunne udrede, men man har jo Lov at gætte sig lidt frem.

Det var Sct. Georgsdag, og paa de Tider rører der sig meget i mange unge Sjæle. Der er saa meget, man vil saa gerne, og saa meget, man lovede sidste Aar, der ikke blev til ret meget andet end en lille lyserød Sky. Og saa drømmer man lidt om det vældige, man gerne vilde, og

om hvor gerne man vilde være meget modig, meget aarvaagen og en overordentlig Helt.

Saadan noget drømte ogsaa Wikkelvejr om, for det havde vi talt om saa tit, og saa gik det i et af Frikvartererne hverken værre eller bedre, end at en af hendes Klassekammerater kom til at stikke en Bold meget haardt gennem Ruden i Klasseværelset med en saadan Kraft, og et saadant Held, at den ramte Fysiknilles Hat, der var et kemisk Eksperiment for sig, idet den hvert Aar fik en Omgang ny Lak og fremtraadte som ny, hvilket gjorde, at den nu med det femte Lag Lak var saa sprød, at den haarde Bold knækkede Fysiknilles bedste og vist nok eneste Hat.

Nu om Dage maa Skoleborn alting. De maa slaas med Sne i Frikvartererne og lave Glidebaner lige for Næsen af Gaardvagten. De spiller Bold, og de hujer og synger, men i gamle Dage maatte vi ikke andet end ingenting, kun gaa artigt Arm i Arm frem og tilbage paa Pladsen og se artige ud, men saa meget herligere var det jo at lege med det ene og saa det andet i Smug, og saadan hen paa Foraaret kribler det jo i alle Bolde, som i Nipsenaale og kulørte Hinkesten (som man heller ikke maatte bruge i Skoletiden). Og den Bold, der fløj ind ad Vinduet, var ny og skinnende rød og fra Helsingborg, jeg kan endnu se den blinke foraarskaad i Aprildagen. Mærkeligt var det blot, at den blev stukket af „den lille sølle“; Navnet den lille sølle kræver ikke megen Forklaring, det siger nok i sig selv. Den lille sølle gik i Wikkelvejrs Klasse og var paa alle Maader temmelig sølle. Hun fulgte vanskeligt med, var altid bekymret og var en evindelig Skive for Drengenes Drillier. Om hun er blevet tirret til at kaste den røde Bold, eller om der ogsaa kunde gaa Foraar i den lille sølle, skal jeg lade være usagt, nok er det, at Bolden var kastet, Ruden var smadret og Fysiknilles bedste Hat splintret.

Klassen, som paa det Tidspunkt var en fjerde Mellem, gik bekymret op til Time og Forhør. Havde det været en af Drengene eller en af de kækkere Piger, der havde smidt Bolden, havde der jo nok kunnet komme lidt interessante Replikker og Næsvisheder ud af den Historie, men allerede paa Forhaand saa den lille sølle jo ud, som hendes Hjerter var bristet, og det kun var en Formssag at føre hende til Skafottet.

Men saa var det, at der skete noget mærkeligt. Da Hr. Videbæk raabte ned fra sit Kateders Vældighed med en Stemmekraft som den, de græske Guder raabte med ned fra Olympen, naar ogsaa de var frygtelig gale i Skrallen over Menneskenes Haabløshed — om *hvem* der havde kastet Bolden, ja, ikke blot kastet med en saa forbudt Genstand, men oven i Købet ødelagt Skolens Inventar og en højt anset Lærerindes bedste Foraarshat? Og hvis ikke den rette meldte sig, da vilde hele Menneskeheden være hjemfalden til saa og saa stor Straf, hvilket Synderen maatte betænke og i Tide melde sig paa rette Tid og Sted

... Ja, saa skete det altsaa, endnu inden man saa meget som havde faaet skottet hen til den mindste og sølleste af alle Skabninger, at Wikkelvejr rejste sig, missede skævt mod det skarpe Foraarslys og sagde med en meget hæs lille Stemme:

„Det er mig, der har kastet Bolden.“

Der gik et Forventningens Gys igennem Klassen. Næst efter den lille sølle var Wikkelvejr maaske nok den, man daarligst kunde tænke sig trodse Skolens Love, og nu tog hun oven i Købet Skylden paa sig for noget, alle og enhver vidste, hun ikke havde gjort!

Hr. Videbæk pudsede ogsaa i yderste Forbavselse sine Brillen, inden han begyndte at skælde ud, hvad han forstod til Gavns. Han sagde det samme op til ti Gange om dette menneskelige Vrag, der var en Pestilens for Skolen og en Ulykke for det stakkels Hjem, en Svobe for Lærere og en Gru for Kammeraterne, — og for hver Gang han gentog sig selv, var han vredere og endnu en Tap mere ophidset, indtil han endte i en mere end olympisk Vrede, tordnede og lynede. Og tav pludselig stille. Tørrede sig over Panden med Lommetørklædet, pudsede Brillerne og bad om Anmærkningsbogen, og værsgod, om Frøkenen vilde være saa venlig at blive en Time efter normal Skoletids Ophør.

Det siger sig selv, at Wikkelvejr var en Helt. Alle talte om det, da Klokken ringede, og Dagen var forbi. Vi andre i Patruljen hørte om det med Undren. „Vi burde blive og vente paa hende,“ sagde Korporalen paa Vejen ned ad Skoletrappen, „hun faar det ikke sjovt, naar hun kommer hjem.“ Men uheldigvis opgav vi dette, for der var saa meget, vi skulde naa inden Sct. Georgsparaden, og derfor stak vi i Trav hver til sit.

Jeg ved ikke, hvad Wikkelvejr har tænkt paa under sit Fængselsophold . . . Maaske har hun tænkt lidt paa, at nu havde hun prøvet at være en Helt, og at nu havde hun reddet den lille sølle, som altid kom saa galt afsted. Men mest tror jeg, hun tænkte paa, at en Handling i sig selv aldrig er noget afsluttet; der er altid noget, som følger efter, noget, der forplumrer det hele — i dette Tilfælde Bogen, som Fader Wikkelvejr skulde underskrive. Det var hendes Livs første Anmærkning, og hun vidste, at hendes Far hele Aftenen og langt, langt ud i Fremtiden vilde tale om, hvad der var hans Mening om Mennesker, der overtraadte Skole- og andre Love, forøvede Hærværk paa Kommunens Huse og odelagde andre Menneskers Losøre. Hun tænkte paa dette uden et lille forsonende Smil, jeg tror, hun tænkte paa, at en Hverdag, der i sig selv var farveløs, nu ogsaa vilde blive graa, dystert graa.

Og jeg tror, at hun tænkte, da hun efter Oversidningen gik ned ad Skoletrappen, at det var nemmere at slaas med grønne Drager end mod Menneskers Sind og Mangel paa Forstaaelse med de Ord, som man ikke engang havde i sin Magt.

Og saa gik hun *ikke* hjem, men lige ud ad Landevejen ud til Skoven, hvor hun havde lært at drømme med andres Øjne, glade Drømme, store Drømme, lette Ting, som ikke var tynget af Hverdagens smaa haandfaste, evindeligt virkelige Ting.

Vi havde i de Tider Sct. Georgsparader paa en lille, foraarsgrøn Eng lige uden for Byen, men en Times Tid før jeg skulde afsted derud, ringede Fru Wikkelvejr meget bekymret, for Wikkelvejr var jo ikke kommet fra Skole endnu, og hun havde været henne paa Skolen og hørt, at hun havde siddet efter, og nu var hun væk, og hendes Mand var *saa* vred, og unge Piger i den Alder var saa sværmeriske, og ikke vidste man, hvad de kunde finde paa — og hvad nu? Jeg lovede at cykle ud og lede, men først ringede jeg til Korporalen og bad hende om muligt ordne de indenrigspolitiske Forhold imens.

Jeg var ikke i Tvivl om, at jeg skulde lede efter Wikkelvejr enten paa Skovens Sydside eller i vor Hyttes Hemmelighed. Naar hun havde revet sig løs fra Hverdagen, vilde hun opsøge Eventyret, men hun vilde ikke paa egen Haand finde paa at søge det andre Steder end der, hvor vi havde vist hende det . . . Jeg havde Ret, men jeg jeg naaede ikke helt ud, for hun kom sjokkende hjem ad Vejen, lidt duknakket, meget modløs, og det var, som om Helteglorien var faldet helt ned om Halsen paa hende og tyngede tungt.

Det var slet ikke saa nemt at trøste hende. Hun var nok glad for at høre, at Patruljen holdt sammen om hende, og at vi var stolte af hende, og af at høre, at vi ikke syntes, at nogen Sct. Georgs-good-turn, vi havde lavet, kunde staa paa Højde med det Mod og den Offervilje, hun havde lagt for Dagen i Dag. Men jeg kendte saa vel Forholdene i hendes Hjem, og hvis ikke Korporalen havde

udrettet noget vældigt med sine Talegavers Overflod, ja, saa vilde det blive en trist Hjemkomst.

Men Korporalen *havde* udrettet det vældige. — Først havde hun tomt Patruljekassen og af den betalt Ruden hos Pedellen. Derefter havde hun indfanget den lille sølle og dels lokket, dels truet hende til at gaa med hen til Fader Wikkelvejr og fortælle ham om Dagens Begivenheder. Hvordan man kunde faa den lille sølle til at sige saa meget i Sammenhæng, begriber ikke jeg, men Korporalen har nok besørget de indskudte Sætninger. Nok er det, at da Wikkelvejr og jeg svingede ind ad Havelaagen (begge med Hjerterne oppe i Halsen!), ja, saa stod Fader Wikkelvejr der, bred og graa og rørstrømsk, og modtog sin Datter, som havde hun været Jeanne d'Arc! Det havde netop altid været hans uforgribelige Mening, at det eneste korrekte var at ofre sig for andre, saa snart Lejlighed gaves. Utallige Gange havde ogsaa *han* modtaget en Straf, som rettelig tilkom en anden, uden at han saa meget som havde knyet, og han havde ogsaa altid sagt, at hans Datter var af den rette Støbning! Og forøvrigt var Spejderbevægelsen slet ikke saa daarlig, naar den støttede de unge i den Slags Følelser. Og nu skulde vor Datter spise Frikadeller.

Efter Frikadellerne mere fløj end gik vi hen til den foraarsgrønne Eng, og jeg forstod meget mere af Tropseters Tale om Livets smaa, graa Drager, end hun selv lagde i den. Og jeg skal love for, Patruljen jublede, da Wikkelvejr fik sin Væbnersnor, som hun havde arbejdet haardt for at faa.

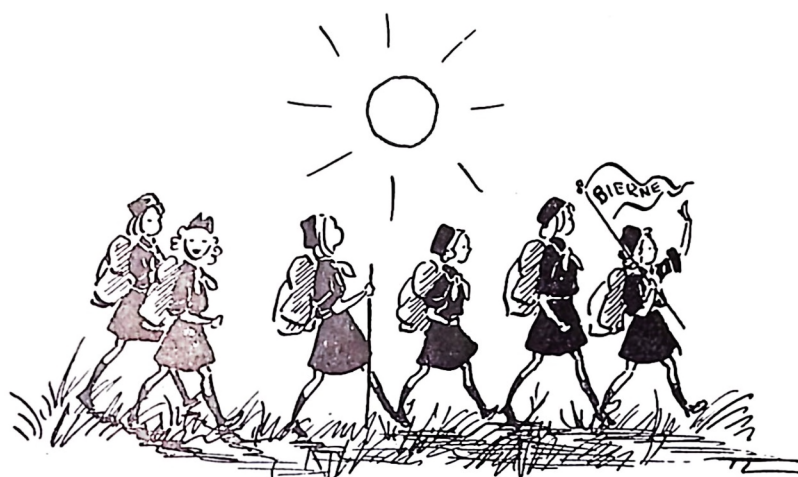
Akela.

Amalienborg, Marts 1947

For alle venlige Hilsner
og gode Ønsker, som jeg
har modtaget i Anledning
af min Fødselsdag, og som
jeg et dybt rørt over, vil jeg
gerne sige alle Digespej-
derne en oprigtig og hjerte-
lig Tak.

Ingrid

I Patruljelejr i Sommeren 1947...

Endnu mens disse Linjer skrives, har vi Kulde, Sne og Is og frosne Vandrør, men inden længe kommer Foraaret — ifølge Kalenderen da — og saa begynder den bedste Tid for vort Spejderarbejde. Ja, for vi er vel enige om, at Spejderliv er Friluftsliv?

Og saa kommer Patruljelejrene — er der noget saa rart og hyggeligt? Jeg tror det næppe, og ingen Steder lærer Spejderne hinanden bedre at kende end netop i Patruljelejrene. Jeg vil ønske, at det rigtigt maa gaa op for jer i den Sommer, der kommer. Men det er jo desværre ikke nok, at en Patrulje gerne vil i Lejr — den maa ogsaa have et nogenlunde ordentligt Udstyr, og det er vist der, det kniber mest rundt omkring i Troppene. Vi maa se at komme ind paa at skaffe Patruljemateriel fremfor Tropsmateriel. Hver Patrulje maa helst have eget Telt, Kogegrej, Økse, Spade o. s. v. — og saa naturligvis Ansvar for, at Grejerne bliver passet ordentligt og opbevaret forsvarligt.

Disse Fremtidsdrømme kan selvfølgelig ikke blive Virkelighed allerede nu i dette Foraar, men engang med Tiden, naar Materiale mangelen ikke er saa stor, skulde det vel kunne lykkes. Og saa bliver Patruljelejrene helt, hvad de skal være — nemlig een Fornøjelse lige fra Forberedelserne til Opbruddet. Ja, for det er forhaabentlig rimeligt at antage, at en Patrulje med et pænt og godt Udstyr vil passe og pleje det med Glæde? Hvert Foraar, naar Patruljelejrene nærmer sig, skal Materiellet frem af Vinterhiet, hvor det har ligget tørt og godt, Økser og Spader velindsmurte — flere Maaneder. Hele Patruljen samles, hver tager sin Tørn, alle maa være lige interesserede i, at Materiellet er i fin Stand — og saa tages der fat.

Den fornuftige Patrulje, der sørgede for at gøre Materiellet helt i Orden, da det blev lagt væk for Vinteren, har jo ikke meget Arbejde, men det kunde jo være, at der var blevet glemt et og andet, som f. Eks. Slibning af Økser, Udretning af bøjede Pløkke eller manglende Bændler i Teltaabningen — og sidst, men absolut ikke mindst: Patrulje- og Tropsnavn paa alt!

Naar man saa er naaet saa vidt, at hele Patruljeudstyret er i fin Stand, kan man begynde at planlægge selve Lejren, ja — for en Plan maa man have. Man maa være ganske klar over, hvad og hvor meget af eventuelle Prøver eller Duelighedstegn der skal arbejdes med, ellers løber Tiden fra en, og man faar ikke noget rigtigt ud af Turen. Selvfølgelig skal det ikke være eet Terperi af Prøver fra Morgen til Aften, men det er paa den anden Side heller ikke tilfredsstillende for hverken Patruljefører eller Spejdere med en saakaldt „Drivelejr“ — og man kan sagtens forene det fornøjelige med det nyttige. Hvad mener I om Lejrarbejder — eller primitiv Madlavning — Snobrød f. Eks. for ikke at tale om Teltrejsning med tilbundne Øjne. Det kræver en vældig Øvelse, men det kan lade sig gøre. Jo, der er nok at tage fat paa, og I vil bestemt ikke komme til at kede jer — heller ikke senere ved Vinterens Patruljemøder, naar der snakkes om dengang og dengang — og kan I huske!

Og har man først været i Patruljelejr een Gang, vil man snart finde ud af, hvorledes Arbejdet skal fordeles, saa alle er i Sving paa samme Tid, ligesom alle holder Hvil og Sludretime samtidig. Her gælder de gamle Ord: „Jeg gør mit, og du gør dit — og saa gør vi allesammen Resten“ mere end nogensinde. Samarbejdet er noget af det vigtigste — det bliver man hurtigt klar over i en Patruljelejr.

Nu vil maaske en Del af jer indvende — ja, det er meget godt, men vi har ingen Telte — intet Materiel — det kan slet ikke nytte noget — vi kan ikke tage i Lejr.

Jo, vist kan I saa. Hvis I virkelig vil! Laan jer frem indtil videre, prøv hos Drengespejderne, om I kan laane et Telt og maaske endda Kogegrej — eller muligvis vil en forstaaende Mor ofre en Gryde paa jer. En Slev kan Patruljekassen nok faa Raad til — ellers lav den selv. Bare hæng i. Man maa ikke lade sig slaa ud af Mangelen paa Materiel, men klare sig med det, man kan skaffe. Husk nu endelig at levere de laante Grej tilbage i fin Stand omgaaende — ellers kan man jo heller aldrig tillade sig at komme igen og bede om at laane noget — men det er vel overflødigt at bemærke?

Sommeren 1947 maa da blive Patruljelejrenes Sommer — tænk, hvor meget I har til gode — alle I nye Patruljer — og hvor meget I har at glæde jer til. Jeg ønsker for jer, at I maa faa nogle rigtigt gode Lejre.

Rita.

Om at være Patruljefører...

Der er atter Ild i Pejseren, og vi
sidder hyggeligt sammen og snakker
om at være Fører for en Patrulje

Jeg er lige kommen hjem fra Patruljeførermøde, vi holder det hjemme hos Tropsføreren, det er naturligvis ikke særlig spejderagtigt, men der er rarere end i Tropslokalet og varmere især, og Stolene er bedre. Naar der ellers er Gas til det, faar vi en Kop The.

Det fik vi heldigvis i Aften, vi trængte til det, Stemningen havde været lidt uhjertelig en Overgang. Der er ikke noget at sige til, at Gitten (det er vores Tropsfører) blev gal. Til Sct. Georgsdag skal der rykkes en Klat Blaa-mejser op, de er 6, meget passende til en ny Patrulje. Det har altid været Meningen, at Bente fra „Lynet“ skulde have dem, men saa stiller „Lynet“s Fører i Aften og fortæller, at Bente skal meldes ud.

Der blev en værre Jammer. Gitten skældte den arme Grete-Over-Lyn ud, fordi hun ikke havde holdt paa Bente, og sluttede med at sige, at saa maatte de oprykkede fordeles i de gamle Patruljer. Vi gjorde naturligvis Vrøvl allesammen, for hvad i Alverden skal man stille op med Smaaabørn i en Patrulje som min. Den er helt god efterhaanden, men den er ogsaa gammel, jeg har haft den i omtrent halvandet Aar. Vi har taget 2. Kl. Prøven og er ved Hjemstavnsmærket, og det er klart, at vi ikke kan have smaa med, naar vi er ude at se paa Kæmpehøje; vi gaar sommetider 12 eller 15 Kilometer. Da vi havde larmet godt allesammen, sagde Gitten saa, at vi kunde jo finde en Patruljefører selv til de smaa. Det er bare saadan noget, hun slynger ud, for det er nu engang hendes og ikke vores Job at finde ud af, hvem der skal være Patruljefører.

Det er rædsomt, saa besværligt det er, hver Gang vi skal have en ny Patruljefører. Der er ingen store i Troppen at tage af. Jeg kan godt huske, da jeg selv blev Patruljefører; det blev jeg, fordi der ikke var andre til det, ikke fordi jeg var særlig dygtig. Jeg har en Gang for mange Aar siden været Oversidder i Skolen, ikke fordi jeg er dum, men fordi jeg havde været paa Sygehuset med et brækket Ben. Paa den Maade er jeg et Aar ældre end de andre i Patruljen, desuden ser jeg mere streng ud, jeg har Briller, og min Mor har altid haft lidt Dille med Levertran og Kalk og Sødme og den Slags, saa der er lidt rigeligt af mig. Jeg er vældig glad for at være Patruljefører, og jeg kan ikke forstaa, at der ikke er mere Rift om Bestillingen. Det tager ganske vist noget Tid, men naar man har det sjovt med noget, kan man vel ogsaa faa Tid.

Man skal ogsaa have nogle skikkelige Forældre, mine siger aldrig noget, men vi er ogsaa en Masse Børn, saa der er ikke Tid til den Slags; men nu for Eksempel den omtalte Bente, der er Enebarn, hun har det ikke særlig nemt. Hun skal gaa i Gymnasiet og helst faa *ug* hver Gang, hun aabner Munden, hun gaar ogsaa til Dans og Badminton, og saa skal hun tit i Byen med sin Far og Mor. Jeg kan godt forstaa, hun vil meldes ud, for der er ikke meget ved at være Spejder, naar man sidder og ser paa Uret hele Tiden.

I Bjørnepatruljen har de en vældig dygtig Assistent, der hedder Lisbeth, hun er første Klasses Spejder, og hun hjælper Gitten med Rapporterne, men det kan ikke nytte at sætte hende til at være Patruljefører, det vilde blive en værre Dødbider-Patrulje, og det vilde være Synd for de smaa. Vi har før haft saadan en uden Fut i som Patruljefører, men det gik ikke. De lærte vistnok en Masse, men de kedede sig, det gik efter Skema, og hun gjorde sig Umage for at være sjov. I Stjernerpatruljen er der en trefire Stykker, der godt kunde være Patruljeførere, men de vil ikke og undskylder sig med, at de ikke maa eller ikke har Tid. Det er bare fordi, de har det saa sjovt i Patruljen og ikke vil flyttes derfra, men dér er de helt galt paa den, at være Patruljefører er sjovere end alt andet Spejd, fordi man faar Lov til selv at bestemme Farten, og de, der melder sig ud, før de har prøvet at blive Patruljeførere, bliver godt snydt. Hvis Tropsførerne vilde tale lidt mindre om „det store Ansvar“ og „det vigtigste Hverv i Korpsen“, men i Stedet for lavede mange smaa Patruljer bare med en fem Stykker, saa der var rigtig mange, der kunde blive Patruljeførere, inden de blev gamle nok til at have travlt, saa tror jeg ikke, vi vilde have alle de Kvaler med, at Folk melder sig ud, naar man lige staar og har Brug for dem.

Saadan kan man gaa og have sin private Mening om Tingene, men det er ikke værd at sige det til for mange, for der er altid nogen, der er klogere, og saadan ligefrem at være til Grin er heller ikke det, man helst vil.

Dot.

Spejder-LOGOGRIF

2 - 12 - 5 - 7

Et Pigenavn kan du sagtens finde,
maaske er det Navnet paa din Veninde.

5 - 1 - 2 - 9

Som Spejder bruger man ofte dette,
saa bliver Smagen paa Maden den rette.

14 - 10 - 6 - 1 - 4

Kender du Holberg, saa kender du „ham“,
hvis ikke, er det velnok en Skam!

2 - 12 - 9 - 4 - 15

I Skoven løber den hastigt omkring,
det er en meget let lille „Ting“.

6 - 13 - 8 - 5

Ved denne har du siddet flere Gange
og sunget vore gode Spejdersange.

3 - 7 - 9

I Grøften ser man den ofte staa,
gode Ting vi fra den kan faa.

1 - 11 - 2 - 5

Naar man gaar ud at købe Tøj,
finder man ofte den for høj.

1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 -

9 - 10 - 11 - 12 - 13 - 14 - 15

Vi glæder os altid, naar vi skal af Sted
til denne — blot alle vilde ta' med.

NB!!! Løsningen paa denne Opgave skal være
Korpskontoret, Læssøeg. 199, Odense, i Hænde
senest den 10. Maj, og der vil blive trukket Lod
mellem de rigtige Løsninger.

Lil.

VINDERNE AF

Lastelavnsopgaven:

Solvejg Nielsen, Østergade 40, Herning. 1. Præmie.

Birthe Sørensen, Hadsundsvej 15, Randers. 2. Præmie.

Sonja Berner, Hørupsgade 56, Tønder. 3. Præmie.

Ghita Nørby, Nyhavn 10, København K. 4. Præmie.

Tak for alle de mange Løsninger. Der indkom ialt 162.
De fleste Løsninger var rigtige, men der er noget, jeg ikke
er helt tilfreds med. Mange af jer har skrevet Løsning-
erne paa en Lap Papir, I har revet ud af jeres Stilebog
eller Regnebog, andre har skrevet paa Smørrebrødspapir
eller Indpakningspapir. Det er uordentligt og sjusket, og
I kan lige saa godt gøre jer den Ulejlighed at skrive Løs-
ningen ordentligt paa et Stykke pænt Skrivepapir. For
Eftertiden vil de Løsninger, der er skrevet uordentligt,
ikke komme i Betragtning ved Lodtrækningen.

Her er Løsningen, som den skulde have været:

1. Hvad findes der paa Fæno?

De blaa Pigespejderes Lejrplads.

2. Hvad foregaar der paa Fæno?

Korpsets Førertræninger.

Præmierne, der bestod af 4 Bøger, er sendt ud til Vin-
derne.

Lil.

Socialraadgiver ...

Der findes kun et Sted her i Danmark, hvor man kan blive uddannet til Socialraadgiver, og det er paa „Den sociale Skole“, Tordenskjoldsgade 3, København K. Det er ret vanskeligt at blive optaget paa Skolen, da der i Øjeblikket kun kan optages ca. 25 Elever om Aaret; men Skolen ligger i Øjeblikket i Forhandling om større Stats-tilskud, saa det skulde være muligt at indføre 2 Parallellklasser med 20 Elever i hver.

Hvad kræves der da for at komme ind paa Skolen som Elev? Ja, Skolen giver Adgang for baade Mænd og Kvinder mellem 22 og 30 Aar. Hos Skolens Sekretær, Fru Harriet Tørsleff, faar man udleveret et Ansøgningsskema, som skal være indsendt til Skolen inden hvert Aars første Januar bilagt alle mulige Oplysninger, Anbefalinger, Lægeattest m. m.

Man kræver ikke nogen bestemt Eksamen, men for at kunne følge med i den teoretiske Del af Undervisningen, er det nødvendigt, at man har ret gode Skolekundskaber. Ved Optagelsen lægges særlig Vægt paa, om Eleven er i Besiddelse af praktisk Erfaring i socialt Arbejde samt af tilstrækkelig Modenhed. For at kunne udføre det Arbejde, man senere vil blive sat til, maa man have Evner til at kunne tale med Folk. Der vil jo komme Mennesker fra ethvert Milieu, og der kræves Takt, Diskretion, Godhed og Venlighed for at kunne forstaa dem og for at faa Lov til at hjælpe dem.

De kvindelige Elever maa desuden have Kendskab til husligt Arbejde og Barnepleje. Samtlige Elever maa desuden have mindst ½ Aars Kontoruddannelse. 6—12 Maaneder skal man have deltaget i praktisk socialt Arbejde i een eller flere Institutioner. Saadan „Forpraktik“ er Skolen saa vidt muligt behjælpelig med at anvise, og man kan i mange Tilfælde faa en mindre Løn i denne Tid.

Optagelsen foregaar hvert Aar i Januar Maaned, og Skolen udvælger da de bedst egnede blandt Ansøgerne. Da det trods Vanskelighederne ved at blive optaget dog kan vise sig, at man ikke egner sig, er de første 9 Maaneder Prøvetid.

Undervisningen koster 35 Kr. mdl., dog 6 Sommermaaneder undtagne, d. v. s. ialt 18 Mdr. à 35 Kr.

Mange Sygeplejersker og Børnehavelærere gaar videre ad denne Vej som Socialraadgivere, og det er ogsaa en udmærket Foruddannelse at have; men hverken disse eller andre Uddannelser kan enten forkorte Studiet eller bevirke, at man kan tjene til Livets Ophold ved Siden af, mens man er Elev paa Skolen. Skolen raader

over et Par Fripladser paa hvert Hold og har hidtil kunnet hjælpe med enkelte smaa rentefri Laan paa ca. 1000 Kr., men som Regel maa man selv se at klare de økonomiske Vanskeligheder. Friplads og Laan vil først kunne ydes efter ca. ½ Aars Forløb.

I Modsætning til Udlandet, hvor Uddannelsen er mere universitetsmæssig, har man her i Landet valgt at dele

Undervisningen mellem Teori og Praktik, saaledes at Eleverne er i praktisk Arbejde om Formiddagen og til teoretisk Undervisning om Eftermiddagen, og den teoretiske Undervisning er helt skolemæssig.

Teorien omfatter Fag som Psykologi, Sundheds- og Sygdomslære, Hygiejne, Arbejdspsykologi, Samfundsspørgsmaal, Den offentlige Forsorgslovgivning, Den sociale Forsikringslovgivning, Vejledning i juridiske Spørgsmaal, Institutionslære, Formulering og Bogholderi.

Praktiken foregaar i forskellige Institutioner, saasom Sociale Udvalg, Børneværnsudvalg, Invalide- og Særfor-sorgsinstitutioner, Sygekasser, Hospitaler, Møderhjælpen, Arbejdsanvisningen og private filantropiske Institutioner. Eleven er ca. 2 Maaneder hvert Sted og faar paa den Maade Kendskab til mange Grene af sit fremtidige Virkefelt og faar understøttet den Teori, der læres paa Skolen.

Hvordan er da Chancerne efter endt Uddannelse? Ja, i Øjeblikket er der saa stort Behov for Socialraadgivere, at Skolen slet ikke kan naa at uddanne Elever nok. Be-gyndelseslønnen ligger for Tiden mellem 4—500 Kr. om Maaneden.

De mandlige Socialraadgiveres Arbejde kommer vel nærmest til at ligge indenfor Arbejdsanvisning, Socialkontor, Særforsorg, Politi- og Fængselsvæsenet; indenfor disse Grupper ansættes ogsaa kvindelige Socialraadgivere, og i Mødrehjælps- og Hospitalsarbejdet ansættes udelukkende Kvinder. Der er gennemgaaende ogsaa Avancement indenfor Arbejdet. Skolen er endnu saa ung, at det er svært at sige paa nuværende Tidspunkt, hvor langt man kan naa som Socialraadgiver, men vi kan fortælle jer, at en Socialraadgiver med Evner, Lyst og Initiativ har Chancer for med Tiden at blive Leder af en Mødrehjælpsinstitution i Provinsen eller et af Mødrehjælpsens Filialkontorer — saa der er da noget at stræbe efter.

Nu har I hørt om, hvordan man kan blive Børnehave-

lærerinde, og sidst om, hvordan man bliver Sygeplejerske. Denne Gang skal I høre lidt om Uddannelsen til Socialraadgiver.

Nogle af jer er maaske slet ikke klare over, hvad en Socialraadgiver er? Ja, en Del Forklaring ligger jo allerede i Ordet. Rundt omkring paa Mødrehjælpsens Kontorer, paa Hospitaler, Socialkontorer og Børneværn — inden for Særforsorgen, Arbejdsanvisningen, Fængselsvæsenet o. m. m. findes Socialraadgivere ansat. „En Socialraadgivers Opgave er at yde det Menneske, der søger Hjælp, personlig Støtte, praktisk Raadgivning og Bistand samt at fremskaffe Oplysninger til Brug for den Institution, der kan yde Hjælpen, eller hvortil Socialraadgiverne er knyttet,“ staar der i Piecen for „Den sociale Skole“.

lille-M.

Fra Korpskontoret

Hvem vil være „Transporttrille“ eller Køkkenhold paa Fænø til Sommer?

Der skal være tre Førertræninger paa Fænø til Sommer, og i disse vil vi gerne have nogle dygtige Hjælpere.

For at komme i Betragtning skal I være *lejr-vante* og helst være over 16 Aar, det er nemlig et ansvarsfuldt Job, saa vi maa have de store Spejdere til det. *Seniorpatruljer*, som er vant til at arbejde sammen, er særlig velkomne.

Tidspunkterne for Lejrene er:

1. Tropsførertræning fra 8.—17. Juli — muligvis vil det blive nødvendigt at komme nogle Dage i Forvejen og hjælpe med Indretning.
2. Tropsførertræning fra 19.—28. Juli.
3. Trekloverlejr fra 31. Juli—9. August. Her vil det sikkert være nødvendigt at blive nogle Dage og hjælpe med Oprydningen.

Hjælperne skal selv betale Rejsen til og fra Fænø, hvorimod *selve Lejropholdet er gratis*, de fjernestboende kan dog søge Korpsset om Rejsegodtgørelse.

I kan tro, det er morsomt at være „Lille Stab“ i Fænølejrene (jeg taler af Erfaring) — saa de, der ønsker at faa en virkelig god Sommerferie paa Danmarks skønneste Ø, melder sig som Hjælpere.

Vel mødt!!!

Lil.

Hvem vil til Holland?

Bare man var 16 Aar! — Tænk jer, en hollandsk Pigespejdertrop har inviteret en dansk Pigespejder paa 16 Aar, som kan *tale lidt* Tysk, til Holland fra 21. Juli til 5. August.

Den første Uge skal den danske Spejder være Gæst i et privat Hjem hos en hollandsk Pigespejder i Enchede. Resten af Tiden skal tilbringes i Lejr ved Remkum sammen med 34 hollandske Pigespejdere og to franske og en schweizisk paa samme Alder.

Det er vel nok en Chance! Rejsen til og fra Holland skal man selv betale, men alle Udgifter i Holland bliver betalt.

Hvis der tilfældigvis skulde være en Spejder paa 15 Aar, der alligevel skal til Holland i Sommer, kan hun muligvis komme i Betragtning.

Ansøgning med Oplysninger om Spejdertid og Dygtighed samt anbefaling fra jeres Tropsfører sendes til Korpskontoret, Læssøeg. 199, Odense, inden den 15. Maj.

Aarhus danser Folkedanse

I Aarhus trænes der ivrigt med Folkedanse. Der er nemlig inviteret et Hold Folkedansere til et stort internationalt Folkedanserstævne i England til Sommer, og de skal jo helst være dygtige, naar de skal ud i den store Verden som Repræsentanter for Danmark og danske Pigespejdere.

Ja, varmere er det jo ikke blevet, siden jeg sidst skrev Rapport til „Pigespejderne“ — tværtimod — i Dag er det 10 Graders Frost og ovenikøbet Snestorm. Jeg er spændt paa, om jeg nu skal sne inde her nede paa Lolland. Naa, men det hører I om næste Gang, nu maa jeg hellere vende tilbage til Sønderjylland, hvor vi slap sidst.

For Førere fra *Dybbøl og Skamlingsbanke Divisioner* var der først i Februar Maaned arrangeret Tropsførertræning i Sønderborg. Blandt Deltagerne var en estnisk Tropsfører fra Flygtningelejren ved Stenbæk. Træningen holdtes paa Strandpavillonen, hvor der Lørdag Aften var forskellige Gruppediskussioner, som vi tror, vi alle fik godt Udbytte af. Søndagen gik med Instruktioner saavel indendørs som udendørs. Man kan mærke, at Førerne dernede i Sønderjylland ofte kommer sammen, at de kender hinanden gennem Førermøder og Divisionsforetagender, og at de har et godt Samarbejde.

Marsk Division: Hvem kunde nu ogsaa vide, at der er 2 Banegaarde i Tønder! Jeg stod af ved den første den bedste — og det var desværre den forkerte, saa jeg fik

travlt og maatte styrte Byen igennem og naaede først i sidste Øjeblik at springe paa Rutebilen til Højer. I „Dige-troppen“ stod det ikke saa godt til paa Grund af Tropsførerens Sygdom; og der gik Rygter om, at Troppen skulde nedlægges, men det blev Patruljeførerne og jeg enige om, at *det* skulde den ikke saadan uden videre. Der er nemlig Grobund for en levedygtig Trop i Højer, naar blot Tropsraad, Patruljeførere og store Spejdere holder sammen og hjælpes ad, indtil der kan findes en ny Tropsfører — og det *maa* vel kunne lade sig gøre! Paa „Højerhus“ holdt vi baade Blaamejsemøde, Patruljeførermøde og Tropsmøde — og alle lovede at gøre deres bedste, for at Troppen stadig skal bestaa. Held og Lykke dermed!

I Ribe legede jeg først med Blaamejserne, og senere gik vi ned til Aaen og fodrede de mange sultne Fugle med

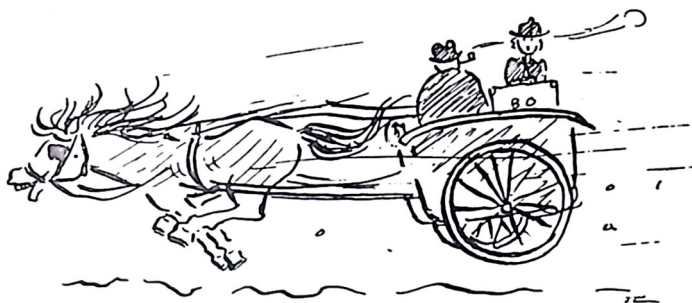
Brød, som Blaamejserne havde med hjemmefra. Baade Dreng- og Pigespejderne har dejlige Tropslokaler hos Divisionschefen, men paa Grund af Varmemangel bliver de ikke brugt om Vinteren. Pigespejdernes Lokale taalte ikke at faa uventede Gæster, og det var jo lidt flovt! Til Tropsmødet mødte alle til Tiden, og vi havde det hyggeligt og fornøjeligt sammen.

Blaavand Division: Endelig har Varde Trop faaet en fast bosiddende Tropsfører, og dens Trængselstid synes at være forbi. Trops- og Patruljelivet synes at gaa stot og roligt. — Tropsmødet var ikke saa godt besøgt, da en Del Spejdere er udenbys fra, men vi, som var der, havde et godt Møde paa Skolen, og senere var Patruljeførerne samlede hos Tropsføreren til en kort Instruktion. Da jeg blev fulgt til Toget om Aftenen, skød vi Genvej gennem Anlægget, og i Nattens Mulm og Mørke var vi et Par Stykker, der paa den glatte Sti faldt ovenpaa hinanden — jeg har endnu „blaa“ Minder fra Varde!

Skjern Trop har faaet en lille Aflægger i *Borris*, saa den maatte jeg ud at se til, nu jeg var paa disse Kanter. En flink Tropsraadsformand hentede mig i Bil i Skjern, og derved fik jeg Lejlighed til rigtig at se de store jyske Hedestrækninger paa Borris Hede. — Det viste sig, at „Aflæggeren“ slet ikke var saa lille. 20 Spejdere kom langvejs fra til Mødet paa Skolen, hvor vi havde en god lang Eftermiddag sammen. I Betragtning af, at Troppen er saa ny, skal Spejderne have Ros for deres reglementerede og pæne Uniformer! Bravo! Senere holdt vi Tropsraadmøde, hvor den nær forestaaende Fest blev planlagt. Imedens havde Patruljeførerne ristet Polser i Kakkellovnen, og de blev serveret paa Pinde med Boller til — det var en god Idé! Ivrig og flinke Patruljeførere er der i Borris, og vi maa jo haabe, at de finder en god Efterfølger for den nuværende Tropsfører, der desværre snart rejser.

I min Hjemby, Esbjerg, var Førere fra *alle* Troppene i *Blaavand Division* samlet til Fører-Week-end. *Esbjerg-Troppene* og *Blaavand Division* staar mit Hjerte særlig nær, for der har jeg baade som Spejder, Patruljefører, Tropsassistent og Divisionsassistent oplevet saa meget godt. Det var derfor med en særlig Følelse, at jeg nu var der som Rejsesekretær, og det var morsomt for mig at følge Arbejdet i Troppene gennem Tropsførernes Beretninger til Divisionschefen. Lørdag Aften havde vi Gruppediskussioner over forskellige Emner og Tropslege, som vi morede os meget over. Søndagen gik dels med Divisionsførermøde, dels med Instruktioner og Foredrag.

Efter et kort Ophold i Odense med Forberedelser til Divisionschefsmødet gik Turen til *Aarhus*, hvortil Divisionschefer og Assistenten stævnedes — nogle endda pr. Flyvemaskine. Lørdag Aften havde Aarhus Divisionen inviteret os til en hyggelig Sammenkomst, hvor Aarhusførerne opførte en morsom Sketch, der foregik paa et Rejsesekretærbureau, og hvorved vi fik et Indblik i, hvad der var værd

at se i Provinsens største By. Senere var vi Divisionens Gæster til The — og Snakken gik! Selve Divisionschefsmødet foregik i Receptionslokalerne paa Raadhuset og for at naa gennem den lange Dagsorden, havde vi en travl Søndag. Der var mange vigtige Ting at drøfte, men hvor er det rart, at vi kan forene det saglige og fornøjelige med hinanden.

Atter et Par Dage i Odense, hvor Referaterne fra Divisionschefsmødet blev udfærdiget, og saa gik Turen til Sjælland. Jeg havde egentlig glædet mig til at skulle prøve at sejle med Isbryder over Storebælt — og saa blev det alligevel kun en ganske almindelig Færgetur!

Selv om det var en Dag for tidligt, fejrede vi alligevel Thinking-day i Roskilde. Kun Halvdelen af Spejderne var mødt, og det syntes jeg var flovt for saa stor en Trop.

I Glostrup er Spejderne særlig begustiget med Hensyn til Tropslokale. Det lyder næsten som en Drøm, naar jeg fortæller jer, at de har et stort lyst Kælderværelse paa Teknisk Skole med elektrisk Lys og Centralvarme Døgnet rundt. Her holdtes Patruljeføremøde og Tropsmøde med baade Spejdere og Blaamejser — og den 22. Februar blev fejret paa behørig Vis.

Ogsaa i Brøndbyvester er der dukket en ny Trop op. I Asylet holdt vi Tropsmøde om de festligt pyntede Borde med Treklovere, blaat Papir og mange Flag, og vi sluttede med lidt internationalt. Ogsaa Patruljeførerne og Blaamejserne fik jeg Lejlighed til at hilse paa — og der ser ud til at kunne blive en god Trop i Brøndbyvester.

Derfra tog jeg en lille Afstikker til Gefion Division og besøgte den nye Trop i Vordingborg: Sjolund Trop. Spejderne der har rigtig været om sig, de har faaet Brugsretten over et lille muret Hus, der ligger omtrent midt i Byen i en stor Have. Her har de faaet sat Brændeovn op, og hver Patrulje har sin Krog med nydelige malede Malkestole. I Sjolund Troppen er der 2 Patruljeførere i hver Patrulje, saa de er godt hjulpede! Der er de bedste Muligheder for en virksom Trop i Gaasetarnets By.

Det tog sin Tid at komme fra Vordingborg til Stege. Først rejste jeg med et meget langsommeligt Tog til Kalvehave, derefter med Rutebil til Stege, og paa Torvet blev jeg hentet af Tropsføreren, som holdt der i en lille Gig.

Hesten var blevet kold af at staa stille, og da den først kom i Gang, galoperede den af Sted ud ad den glatte Landevej — jeg sad med Livet og Kufferterne i Hænderne — det undrer mig stadig, at vi naaede helskindet til Kathrinedal.

Stege Trop græder over, at de ikke har noget Tropslokale. Blaamejserne holder til i Børnehaven, hvor jeg tror, de har det morsomt til deres Møder, og de har gode Traditioner for Begyndelse og Afslutning af Møderne. Spejderne maa klare sig med Rutebilstationens Ventesal, og her var først Patruljeførerne samlede og senere 4 Seniorspejdere; der tænker paa at lave Seniorpatrulje — lad det nu ikke kun blive ved Tanken!

Til Slut en lille Appel om Spejderhilsen. Ret Ryggen og se paa den, I hilser paa, ikke med at slaa Hælene sammen med et Knald, men naturligt og kvikt — og husk saa, at en Spejder i Uniform nejer ikke. Det er høfligt og pænt at gøre det, naar I er civile, men det passer ikke sammen med Spejderhilsen.

Bo.

Den blaa-grønne Pigespejderfest

i K.B.-Hallen 28. og 29. Marts

Der er efterhaanden mange Pigespejdere i Storkøbenhavn, hvormange saa vi rigtigt ved den store Fest i K.B.-Hallen, hvor op til 5000 blaa og grønne Pigespejdere samledes til den første store Fællesfest.

Fredagen var særlig festlig, fordi Kronprinsessen fejrede sin Fødselsdag blandt Spejderne, der fejrede deres Protektrice med et mangefoldigt Spejderhurra og en broget Buket Tulipaner, der samledes fra hele Salen og fra alle Divisionerne.

Kgl. Kammersangerinde Else Brems, der er gammel Spejder, kom og sang danske Sange, og et glad Kor samlet af Henning Elbirk sang en Spejderpotpourri.

Stemningen var den bedste lige fra det Øjeblik, hvor de mange Faners Indmarch paa det festligste indledte Festen, til Aftenen efter et Spejderspil med en Tinka gennem tykt og tyndt sluttedes med et stort og farverigt Spil over H. C. Andersens Eventyr „Verdens dejligste Rose“.

Den med Spænding imødesete Konkurrence om den bedste blaa-grønne Sang vandtes af

K. F. U. K.-Spejderen Hanne Kaufmann og begge de bedste Sange vil med Toner af Henning Elbirk blive offentliggjort i næste Blad.

Red.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Hjem fra Byen Tinka gaar,
se, hvor hun dog slæber.
Efter at bli' rigtig GOD
hun med Iver stræber.

Ogsaa Mor til Opvasken
kan til Hjælp nok trænge,
og naar blot man hænger i,
varer det ej længe.

Til at bære Brændsel op
er Tinka blevet gæv.
„Nu maa jeg da være god
efter al det Stræv!“

Vingerne hun mærker alt
og taber rent sit Mod.
Trøst dig, Tinka, gør kun godt,
men tro ej, du er god.

Idéer til Gaver ☆ ☆ ☆

som Kammeratskabstroppene kan udveksle!

Der er nok allerede nogle, der har faaet Forbindelse med en Trop i et fremmed Land — ih, hvor maa det være spændende! Nu maa I være rigtig flinke til at skrive til jeres udenlandske Kammerater, og saa maa I være opfindsomme, hvis I vil sende jeres nye Kammerater en lille Gave en Gang imellem. Det er ikke en Kunst at gaa hen at købe et eller andet, men det er meget mere værd selv at lave en lille Ting til Kammeraterne, og der er mange Ting, der ikke er saa vanskelige at lave, og som ikke er særlig kostbare, men, hvis de er lavet pænt, alligevel er nydelige.

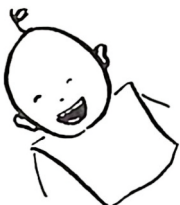
I kan f. Eks., hvis I er særlig flinke til at tegne, lave en Paaklædningsdukke — en rigtig dansk Pige — med dansk Tøj, hun skal have mange Kjoler: Skolekjole, Bal-kjole, Skidragt o. s. v., og saa maa I endelig ikke glemme at lave en Spejderuniform til hende, en pæn dansk Uniform med ren hvid Fløjtesnor, og husk, at hun dertil skal have reglementerede Strømper — det var flovt, hvis I glemte det; saa vilde jeres Kammerater maaske gaa rundt i den Tro, at danske Spejdere kan bruge, hvilke Strømper de ønsker, til Uniform, og det kan vi jo ikke.

Eller en anden Idé vilde være at klæde en lille Dukke paa enten i Nationaldragt eller i Spejderuniform — der er sikkert nok nogle af jer, der er fikse paa Fingrene til at sy Dukketoj, men det skal laves sirligt og pænt — vi kan ikke være bekendt at sende et sjusket Stykke Husflid ud af Landet.

Endelig kan I lave Bogmærker, og der er mange Muligheder. Hver Spejder i Troppen kunde f. Eks. lave et — og de skulde være forskellige, saaledes at hver Spejder i jeres Kammeratskabstrop fik et forskelligt. I kan lave dem af Skindrester, eller de kan sys paa Stof, og dér er der Muligheder for at variere i det uendelige. I kan sy Flag paa et, Omrids af Danmark paa et andet, Spejdere paa et o. s. v., men mon I ikke selv kan finde paa nogle Mønstre, ellers kan man finde dem i Haandarbejdsbøger.

Nu har I da lidt Idéer at vælge imellem, men I kan sikkert selv finde paa mange flere.

Hvis en af jer har en rigtig god Idé, saa skriv til Bladet og fortæl om den, saa dine Kammerater kan faa Glæde af den ogsaa. Det er altid morsomt at kunne hjælpe hinanden med gode Idéer.

lillebror

Far

vores Hus

Er i cerles

Postbox-Sekretæren

giver gode Raad for Brevskrivning

Naar du skriver til en ny pen-friend, skal du gøre dit Brev saa interessant, som det er dig muligt. Maa-ske bliver dit Brev ikke alene læst af din nye Kammerat, men ogsaa af hendes Familie og af hendes Patruljekammerater. Du skal gennem dine Breve give hende et virkeligt Billede af dig selv og din Verden, hun skal lære selve Danmark at kende gennem dig. Her er nogle Regler for den, der ikke rigtigt ved, hvordan hun skal gribe Skriveriet an.

- 1) Bed din Fører eller maaske din Sproglærer om at hjælpe dig med de første Breve.
- 2) Skriv Adresse tydeligt med Blæk og Blokbogstaver.
- 3) Fortæl om dig selv, din Familie, din By, din Skole og Trop. Fortæl om, hvad du holder af og hvad du beskæftiger dig med.
- 4) Undgaa pralende Omtale af Danmark og undlad at skrive om Mad til de Lande, hvor du ved, de selv har knapt med Mad.
- 5) Gør dit Brev morsomt ved at tegne, hvad du har oplevet.
- 6) Og smyk Brevet med Udklip fra Aviser og Spejderblade.
- 7) Senere kan du lægge en lille Gave i dit Brev, noget du selv har lavet.

Og bed saa din nye Kammerat fortælle dig om sin Tilværelse.

- a) Bed hende om at fortælle dig om Troppens Arbejde, om Lege, om Sange med Ord og Musik.
- b) Lær af hendes nye Udtryk og Betegnelser og fortæl hende til Gengæld, hvad disse Ting hedder paa Dansk.
- c) I kan lære hinanden meget ved at udveksle Frimærker og ved at fortælle om Billederne paa jeres eget Lands Mærker, hvad de symboliserer eller beretter om.
- d) Faa hende til at fortælle om de Traditioner, der knytter sig til Helligdage og Fridage i hendes Land, og fortæl til Gengæld, hvordan vi bærer os ad her til Lands.

Hvis I rigtigt forstaar at skrive til hinanden og med hinanden, vil I lære meget af hinanden og faa det dejligt, naar I forhaabentlig engang kan mødes — dette være sig i hendes Land eller i dit eget Fædreland.

Fromse.

mig selv

Mor.

min By

jeg svømmer

min Patrulje

vores Patruljedyr

Mærker

III Kl. Mærket	0,45
II Kl. Mærket	0,45
I Kl. Mærket	0,65

Duelighedstegn

Vi har følgende i Øjeblikket:

Bager, Dyreven, Fotograf, Fuglekender,
Hjemstavn, Husflid, Husmor, Idræt, Kend
dit Land, Kontorist, Musiker, Ordonnans,
Skjald, Stoppe-Lappe, Syltning, Tolk, Tov-
værk, Tromme, Vejriagttagere, Zoolog..... 0,30

Verdenstolk og Verdenskundskab 0,40

De resterende er udsolgt, og vi ved
desværre ikke, hvornår vi igen får dem.

Væbnersnoren	1,00
Riddersnoren	1,00
Aarstjerner, 1 Aar	0,40
Aarstjerner, 5 Aar	0,50
Aarstjerner, 10, 15 og 20 Aar	1,50
Patruljefører-Knap	0,45
Patruljefører-Hatteemblem	1,40
Skulderemblem for Tropsfører, Blaamejse- fører og Divisionsassistent	1,00
Hatteemblem for Tropsfører, Blaamejse- fører og Divisionsassistent	2,85
Tropsadjutant og -intendantsnor	0,15
Divisionsadjutant	5,25

Lundsgade 6 **Pigespejderdepotet** København Ø

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, København Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, København K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199,
Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, København Ø.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup, hvortil alle
Bladbidrag sendes inden den 5. i hver Maaned, hvis de skal naa
at komme i Betragtning i det først udkommende Blad.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maalov.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR I KØBENHAVN

Lundsgade 6, København Ø. Telf. Øbro 8383.
Postgiro 40673. Korpsets: 38427.

REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøegade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bidrag til Bladet
sendes inden den 25. i Maaneden for at kunne komme med i det
først udkommende Blad.

* * *

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup.

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.

„PIGESPEJDERNE“ kan ogsaa bestilles gennem Postvæsenet og koster Kr. 4,00 pr. Aar.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 19. April 1947.